

## [Jens Thomsen.]

dig Konsolidering. Mange Landmænd tabte i disse Aar store Formuer ved Bedriften, men nu er Forholdene blevet saadan, at en væsentlig Del af de faste Værdier omsættes i Driftsindtægterne, idet der tæres paa Jordens opsamlede Gødningskraft, og i mange Tilfælde udmarves Besætning og Inventar, idet Maskiner og Bygninger vanskeligt kan vedligeholdes. Disse Forhold kan have stor Betydning i de enkelte Bedrifter.

Ogsaa paa andre Omraader kan Merindkomstbeskatningen virke uretfærdigt. Hvis en Forretningsmand f. Eks. for første Gang i sit Liv har haft Heldet med sig og har opnaaet en Aarsindtægt paa 100 000 Kr., saa maa han aflevere en væsentlig Part i Merindkomstskat, medens hans Kollega med samme Indtægt, der har haft 100 000 Kr. i hvert af Sammenligningsaarene, ikke kommer ind under Merindkomstbeskatningen, og den sidste havde dog bedre Raad til at betale en stor Skat end den første. Man bør derfor være noget varsom med at gennemføre den Form for Beskatning igennem lang Tid.

Jeg har absolut ikke noget imod, at der tages en stor Skat af saadanne Indtægter, som ikke staar i et rimeligt Forhold til vedkommendes Arbejdsindsats og Risiko. Det er vel saadanne Indtægter, Folk i Almindelighed forstaar ved Krigskonjunkturindtægter, men der staar ikke noget om det i Lovforslaget, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Finansminister, om det kun er den Slags unaturligt let indtjente Indtægter, man tilsigter at ramme, eller om man tilsigter at ramme alle Merindtægter, ogsaa dem, der fremkommer paa Grund af særlig uheldige Indtjeningsmuligheder i Sammenligningsaarene.

Det samme Forslag gaar ogsaa ud paa at gennemføre en tvungen Opsparing. Skatteydernes Fortjeneste skal overføres til Offentlighedens Varetægt. Det private Initiativ har Regeringen tilsyneladende ingen stor Tiltro til; den private Økonomi og Administration skal delvis erstattes af den offentlige Administration og Forsorg. Jeg synes, man handler noget ud fra den Forudsætning, at Staten er den kloge Forsørger, der kan bære det enkelte Erhverv og de private Hjem. Men det er en fundamental Fejltagelse. Det er Erhvervene, der bærer

hele det dyre Statsmaskineri, og Forslaget fører Udviklingen i en forkert Retning.

Vil man bedømme den private Administration, f. Eks. ved Landbruget, faar Landvinding og Grundforbedring en fremskudt Plads i Billedet, og hele Økonomien koncentrerer om det produktive Arbejde, men den offentlige Administration viser det modsatte Billede. Opmærksomheden har der samlet sig stærkt om Nødhjælpsarbejde og Luksusbyggeri. Nationalbanken har lige færdigbygget et Millionpalads i Aalborg, Byerne bygger Raadhuse til Millionbeløb, i Aarhus kostede det 20 000 Kr. at udsmykke et Partiværelse med Malerier, ved Ribe kostede det 300 000 Kr. at restaurere en Hovedbygning til en Ungdomslejr. En saadan Sammenligning mellem den private og den offentlige Administration tyder paa, at det foreliggende Forslag skulde ændres, saa at Udviklingen blev ledet i den modsatte Retning ved at indskrænke den offentlige Administration til Fordel for det private Initiativ. Der kan ogsaa nævnes andre Eksempler, som taler for at gennemføre en gennemgribende Ændring i Forslaget.

Staten har lagt Forholdene saadan til Rette, at der kunde opnaas en højere Løn for Nødhjælpsarbejde end for produktivt Arbejde i Landbruget. Derved er mange unge Mennesker fristet ind i Sæsonarbejde og i Arbejdsløsheden, og for at bøde paa denne Fejl blev de dyre Ungdomslejre oprettet. I Sønderjylland stod 50 Landbohjem rede til at modtage unge Mænd, der skulde i Ungdomslejr; Tilbudet gav bedre Forhold for de unge Mænd og en væsentlig Besparelse for Stat og Kommune, men den daværende Socialminister afslog Tilbudet, fordi han ikke vilde tillade, at den arbejdsløse Ungdom maatte dele Arbejdstid og Kaar med Landbrugets Ungdom.

Disse Forhold viser, at Forslaget burde ændres, fordi der findes større Sundhed i den private Administration. De opsparedede Midler burde bliver der, hvor man kan forvente den bedste Anvendelse; og det er efter min Mening i Skatteydernes Lommer. Hvis en Skatteyder f. Eks. vilde anvende sine opsparedede Penge til at betale Gæld med, vilde det efter min Mening være en Foranstaltning, som alle maatte være interesserede i.

Det foreliggende Forslag gaar endvidere